

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

Podejście do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego

P6_TA(2008)0017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie podejścia do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego (2007/2101(INI))

(2009/C 41 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Synergia czarnomorska — Nowa inicjatywa współpracy regionalnej” (COM(2007)0160),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Współpraca regionalna w regionie Morza Śródziemnego: Stan prowadzonych działań, perspektywy działania UE wspierającego dalszy rozwój” (COM(1997)0597),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (COM(2006)0726),
- uwzględniając przyjęte plany działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) wobec Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji, Republiki Mołdowy i Ukrainy, a także umowy o partnerstwie i współpracy (UPW) podpisane z tymi państwami, a które wygasają w roku 2008 lub 2009,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Federacją Rosyjską z drugiej strony, która weszła w życie w dniu 1 grudnia 1997 r. i wygasła w 2007 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/35/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków ujętych w Partnerstwie dla członkostwa zawartym z Turcją⁽¹⁾ („partnerstwo dla członkostwa”),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Republiki Mołdowy, Federacji Rosyjskiej, Turcji, Ukrainy i Południowego Kaukazu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie katastrof statków w Cieśninie Kerczeńskiej na Morzu Czarnym oraz związanej z tym skażenia ropą⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie skuteczniejszej polityki UE wobec Południowego Kaukazu: od obietnic do czynów⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jak również Komisji Transportu i Turystyki oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0510/2007),

⁽¹⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 34.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0538.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0625.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0016.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0413.

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

- A. mając na uwadze, że region Morza Czarnego leży na skrzyżowaniu Europy, Azji Środkowej i Bliskiego Wschodu, charakteryzującym się zarówno ścisłymi więziami historycznymi i kulturowymi, wielkim potencjałem, jak i znaczną różnorodnością; mając na uwadze, że region ten obejmuje państwa członkowskie UE: Bułgarię, Grecję i Rumunię, kandydującą do członkostwa w UE Turcję oraz państwa partnerskie w ramach EPS: Armenię, Azerbejdżan, Gruzję, Republikę Mołdowy i Ukrainę, jak również Federację Rosyjską, z którą Unia Europejska porozumiała się w sprawie partnerstwa strategicznego opartego na czterech wspólnych obszarach,
- B. mając na uwadze, że wraz z przystąpieniem do UE Bułgarii i Rumunii Morze Czarne stało się do pewnego stopnia wewnętrznym morzem UE i przez to nabrało nowego wymiaru o strategicznym dla UE znaczeniu, co prowadzi do zwielokrotnienia wspólnych wyzwań i celów oraz do powstawania nowych szans na ściślejszą współpracę pomiędzy UE a krajami tego regionu mającą na celu stworzenie prawdziwej przestrzeni bezpieczeństwa, stabilności, demokracji i dobrobytu,
- C. mając na uwadze, że opcje współpracy w zakresie rozwoju synergii w regionie Morza Czarnego oraz zarządzania nią mają zostać określone w odniesieniu do wielu istniejących strategii, ustaleń i podejść dotyczących tego regionu,
- D. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła wstępny strategię na rzecz regionu Morza Czarnego w swoim wyżej wymienionym komunikacie w sprawie współpracy regionalnej w regionie Morza Czarnego w 1997 r.,
- E. mając na uwadze, że szczególne aspekty polityki UE wobec Południowego Kaukazu omówiono w wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 17 stycznia 2008 r. w tej sprawie,
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Synergia czarnomorska — Nowa inicjatywa współpracy regionalnej” oraz cel, jakim jest zacieśnienie współpracy z krajami regionu Morza Czarnego i pomiędzy nimi poprzez uzupełnienie istniejących dwustronnych strategii politycznych nowym podejściem regionalnym, zwraca uwagę w szczególności, że kwestie związane z bezpieczeństwem energetycznym, negocjacje akcesyjne z Turcją oraz zbliżające się wygaśnięcie umów o partnerstwie i współpracy, negocjacje na temat ich przyszłości powodują, że współpraca regionalna w regionie Morza Czarnego jest jednym z najwyższych priorytetów działań UE w zakresie polityki zagranicznej; uważa, że niezależna długoterminowa strategia dla Morza Czarnego przyniosłaby znaczne korzyści przyszłemu rozwojowi regionu Morza Czarnego;
  2. podkreśla, że region Morza Czarnego potrzebuje bardziej spójnego, trwałego i strategicznego działania prowadzącego do utworzenia strategii politycznej dla Morza Czarnego, równoległe do polityki wymiaru północnego i partnerstwa eurośródziemnomorskiego;
  3. jest zdania, że w celu przyjęcia spójnego i skutecznego podejścia do polityki regionalnej, ukierunkowanego na osiągnięcie wyników, komunikatowi powinny towarzyszyć dalsze konsekwentne kroki ze strony UE w celu wspierania prawdziwie regionalnego wymiaru dostosowanego do specyfiki tego regionu; jest również zaniepokojony faktem, że nie dokonano należytej oceny wyników strategii regionalnej na rzecz regionu Morza Czarnego realizowanej od 1997 r.; wzywa Komisję do opracowania wnikliwej oceny wcześniejszych i obecnych działań oraz do przedstawienia wyników Parlamentowi;
  4. przyjmuje z zadowoleniem planowane przez Komisję opracowanie wstępnej oceny synergii czarnomorskiej w roku 2008 oraz wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji działań na rzecz wspierania współpracy regionalnej i prawdziwego partnerstwa w regionie Morza Czarnego w oparciu o wyniki tej oceny i z uwzględnieniem zaleceń zawartych w niniejszej rezolucji oraz innych stosownych rezolucjach Parlamentu; zachęca Komisję, aby, przygotowując wszelkie przeglądy lub rozszerzenia strategii czarnomorskiej w przyszłości, korzystała z doświadczeń zdobytych podczas realizacji wymiaru północnego;
  5. podkreśla, że podejścia do polityki regionalnej wobec rejonu Morza Czarnego nie należy wykorzystywać jako alternatywy dla członkostwa w UE ani do określenia granic UE; uważa jednak, że cele, o których mowa w niniejszej rezolucji, powinny stanowić integralną i spójną część szerszej polityki zagranicznej UE wobec krajów sąsiednich i państw objętych regionalną strategią na rzecz regionu Morza Czarnego;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

6. jest zdania, że UE, kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa, kandydująca do członkostwa w UE Turcja oraz Rosja powinny być zaangażowane we współpracę regionalną w regionie Morza Czarnego na równych zasadach partnerskich; uważa, że potencjał zaangażowania Europy w regionie można będzie w pełni wykorzystać jedynie poprzez stopniowe budowanie pomiędzy krajami regionu Morza Czarnego poczucia wspólnej odpowiedzialności za wspólne wyzwania, w tym kwestie bezpieczeństwa; wzywa Radę i Komisję do aktywnego zaangażowania wszystkich krajów regionu Morza Czarnego w takie podejście do polityki wobec regionu;

7. uważa, że nowe podejście regionalne powinno być ukierunkowane na szereg obszarów priorytetowych, w odniesieniu do których Komisja powinna przedstawić szczegółowy plan działania zawierający konkretne cele, wzorce i dalsze działania i który stanowić będzie podstawę zwiększania zaangażowania UE w tym regionie oraz zacieśniania współpracy w ramach regionu; podkreśla, że UE musi skupić się na ograniczonej liczbie celów priorytetowych oraz unikać rozproszenia i powielania działań;

Priorytetowe obszary współpracy

Wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa

8. podkreśla, że nierozwiązane konflikty trwające w regionie Morza Czarnego stanowią główne wyzwanie dla stabilności i trwałego rozwoju regionu oraz poważną przeszkodę w procesie rozwoju współpracy regionalnej; wzywa w związku z tym do bardziej aktywnego i wszechstronnego zaangażowania UE w trwające działania na rzecz rozwiązania tych konfliktów zgodnie z prawem międzynarodowym i zasadami integralności terytorialnej oraz do głębszego zaangażowania UE w rozwiązywanie konfliktów i operacje mające na celu utrzymanie pokoju; jest zdania, że UE ma do odegrania kluczową rolę w budowaniu kultury zrozumienia, dialogu i zaufania w regionie;

9. zwraca uwagę na znaczną obecność sił zbrojnych Rosji w regionie w postaci floty czarnomorskiej stacjonującej w krymskim porcie Sewastopol; zauważa, że porozumienie między Rosją a Ukrainą zawarte w 1997 r. w sprawie stacjonowania floty czarnomorskiej wygasa w roku 2017; zaznacza, że ta nierozwiązana dotychczas kwestia spowodowała już pewne napięcie między rządami Rosji i Ukrainy; zachęca UE do zaangażowania w tę strategicznie istotną sprawę oraz do bliższej współpracy z rządami Rosji i Ukrainy;

10. podkreśla potrzebę określenia przez UE trwałego zestawu priorytetów w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w ramach synergii czarnomorskiej, których celem będzie harmonizacja i zgodność we wszystkich obszarach polityki;

11. mając na uwadze wysokie opłaty wizowe stosowane w odniesieniu do niektórych państw sąsiadujących w następstwie rozszerzenia strefy Schengen w dniu 21 grudnia 2007 r., wzywa Radę i Komisję do dokonania przeglądu opłat wizowych oraz do obniżenia ich do poziomu, który jest do przyjęcia dla przeciętnych obywateli państw uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa lub partnerstwie strategicznym z UE;

12. przypomina o potrzebie stawiania czoła wyzwaniom, związanym z przestępczością transgraniczną, nielegalnym handlem i nielegalną migracją, przy jednoczesnym pełnym przestrzeganiu zasady non-refoulement; podkreśla, że działania podejmowane w tym zakresie muszą być połączone z odpowiednimi środkami zwiększającymi mobilność, tak aby zachęcać do kontaktów międzyludzkich, a przez to do rozprzestrzeniania europejskich wartości demokracji, praworządności i praw człowieka; wzywa w związku z tym Radę i Komisję do zawarcia umów o ułatwieniach wizowych i readmisji z tymi krajami regionu Morza Czarnego, których one jeszcze nie obowiązują, a także do promowania mobilności przy użyciu wszelkich innych możliwych środków, w tym podpisania partnerstwa na rzecz mobilności z krajami objętymi EPS; podkreśla w szczególności potrzebę wprowadzenia skutecznych ułatwień wizowych w lokalnym ruchu transgranicznym oraz dla szczególnych grup ludności np. studentów, przedsiębiorców i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego;

13. podkreśla znaczenie dalszego rozwoju współpracy w zakresie zarządzania transgranicznego i zarządzania granicami, z myślą o osiągnięciu celów związanych zarówno z bezpieczeństwem, jak i płynnością przemieszczania się; uważa, że misja szkoleniowo-kontrolna UE na granicy Mołdawii i Ukrainy (EU BAM) dostarcza ważnych doświadczeń w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z bezpieczeństwem poprzez wielostronną współpracę, a także jest zdania, że należy ją dalej zacieśniać i realizować jako przykład współpracy granicznej;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

14. podkreśla konieczność przeprowadzenia dogłębnej analizy szczególnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa oraz związanych z tym wyzwań w poszczególnych państwach regionu Morza Czarnego; wyraża poparcie dla propozycji przyznania Europolowi mandatu i zasobów na działalność analityczną dotyczącą tego regionu, zwłaszcza w zakresie migracji;

Wspieranie stabilności politycznej i skutecznej demokracji

15. jest zdania, że nowe podejście do polityki wobec regionu Morza Czarnego nie może się ograniczać do współpracy gospodarczej, ale powinno także dążyć do stworzenia rejonu charakteryzującego się trwałą demokracją, dobrymi rządami i praworządnością, a także szczególnie podkreśla wagę reform politycznych i sądowych oraz skuteczną realizację zobowiązań; podkreśla, że wspieranie poszanowania praw człowieka, demokracji i podstawowych wolności stanowi jeden z głównych filarów polityki zewnętrznej UE i akcentuje potrzebę odpowiedniego nadania tym wartościom priorytetowego znaczenia zarówno w stosunkach dwustronnych, jak i w podejściu regionalnym, niezależnie od stopnia gotowości okazywanej przez rządy partnerskie; wzywa Unię Europejską do zajęcia się kwestiami związanymi ze współpracą regionalną w tych dziedzinach w ramach dialogów na temat praw człowieka, konsultacji z krajami regionu Morza Czarnego oraz na forach międzynarodowych; zachęca Komisję, aby w pełni wykorzystała europejski instrument na rzecz demokracji i praw człowieka oraz synergię czarnomorską w celu promowania współpracy regionalnej wśród społeczeństw obywatelskich;

16. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę utworzenia Euroregionu Morza Czarnego w celu wspierania współpracy regionalnej poprzez współpracę między podmiotami regionalnymi i lokalnymi; podkreśla znaczenie przedsięwzięć oddolnych i współpracy transgranicznej na szczeblu lokalnym w budowaniu prawdziwej przestrzeni demokracji i skutecznego zarządzania w regionie Morza Czarnego;

17. podkreśla kluczowe znaczenie nawiązania i rozwijania dobrosąsiedzkich stosunków między państwami regionu Morza Czarnego, a także pomiędzy tymi krajami a ich sąsiadami, w oparciu o wzajemny szacunek, integralność terytorialną, wzajemną nieingerencję w sprawy wewnętrzne oraz zakaz użycia siły lub gróźb użycia siły jako podstawowe zasady, które mogą wzmocnić współpracę regionalną; podkreśla znaczenie ścisłego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim oraz dialogu międzykulturowego w tym zakresie oraz wzywa Komisję do dalszego wspierania tego dialogu, szczególnie w kontekście ogłoszenia roku 2008 Rokiem Dialogu Międzykulturowego, aby stworzyć kulturę wzajemnej tolerancji, poszanowania różnorodności, a także dialogu regionalnego i współpracy regionalnej;

Współpraca w dziedzinie energii, transportu i ochrony środowiska

18. zwraca uwagę na strategiczne znaczenie regionu Morza Czarnego, będącego obszarem produkcji i przesyłu energii, dla dywersyfikacji i bezpieczeństwa dostaw energii do UE; wzywa Radę i Komisję, by w trybie pilnym rozważyły zwiększenie praktycznego wsparcia dla projektów infrastrukturalnych o znaczeniu strategicznym; ponownie wyraża poparcie dla utworzenia nowej infrastruktury i dochodowych korytarzy transportowych, dzięki którym możliwe jest zróżnicowanie zarówno dostawców, jak i dróg tranzytowych, takich jak korytarz energetyczny łączący Morze Kaspijskie i Morze Czarne oraz rurociągi Nabucco, Konstanca-Triest i AMBO, a także inne planowane projekty dotyczące transportu gazu i ropy przecinające Morze Czarne oraz projekty INOGATE (Interstate Oil and Gas Transport to Europe) i TRACECA (Transport Corridor Europe-Caucasus-Asia) łączące regiony Morza Czarnego z regionami Morza Kaspijskiego; wzywa do przeprowadzenia oceny skutków społecznych i oceny oddziaływania na środowisko w celu zbadania wpływu budowy tego rodzaju nowych elementów infrastruktury tranzytowej;

19. uważa, że synergia czarnomorska powinna stworzyć odpowiednie ramy dla wspierania reform rynkowych w regionie, których celem jest stworzenie konkurencyjnych, przewidywalnych i przejrzystych rynków energii;

20. uważa, że spójność regionalna ogromnie skorzystałaby na inicjatywach służących wzmocnieniu fizycznych powiązań między wszystkimi państwami leżącymi nad Morzem Czarnym; wyraża przekonanie, że współpraca w dziedzinie transportu i ochrony środowiska nie powinna się ograniczać do kwestii energetycznych, lecz powinna stanowić kompleksowe podejście uwzględniające potrzeby regionu; przyjmuje do wiadomości plany zbudowania autostrady wokół Morza Czarnego; podkreśla znaczenie Morza Czarnego oraz Dunaju jako strategicznych szlaków transportowych w regionie;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

21. podkreśla znaczenie Dunaju jako jednej z głównych osi transportowych i arterii gospodarczych łączących UE z regionem Morza Czarnego; dlatego uważa, że zrównoważony rozwój Dunaju oraz wykorzystanie potencjału gospodarczego w celu powiązania krajów położonych nad Morzem Czarnym powinny należeć do priorytetów UE w tym regionie; zwraca się do Komisji o zaproponowanie studium dotyczącego konkretnych możliwych inicjatyw w tym zakresie, w tym kwestii ochrony środowiska; podkreśla, że jeżeli dostęp UE do Morza Czarnego ma być w pełni wykorzystany, kluczową kwestią będzie rozwój infrastruktury portowej w unijnych portach nad Morzem Czarnym (Burgas, Konstanca, Mangalia i Warna) oraz w miastach znajdujących się u ujścia Dunaju w celu zapewnienia transportu intermodalnego;
22. jest głęboko zaniepokojony stanem środowiska regionu Morza Czarnego, a zwłaszcza samego morza, dotkniętym niekontrolowanym zanieczyszczeniem i pogarszającym się wskutek licznych wypadków ekologicznych, a także środowiska Dunaju i jego delty; podkreśla konieczność lepszego wdrażania wielostronnych porozumień w zakresie ochrony środowiska w regionie oraz włączenia oceny oddziaływania na środowisko do wszystkich projektów regionalnych i wzywa do ściślejszej współpracy między UE a krajami czarnomorskimi w celu sprostania szeregowi wyzwań w zakresie ochrony środowiska w regionie;
23. wyraża szczególne zaniepokojenie niekontrolowanym zanieczyszczeniem ropą oraz jego skutkami dla fauny i flory; podkreśla potrzebę współpracy wykraczającej poza wsparcie udzielone przez Komisję w postaci ośrodka monitoringu i informacji, zwłaszcza w zakresie zapobiegania wyciekom ropy, kładąc szczególny nacisk na zwiększenie bezpieczeństwa transportu morskiego dla tankowców;
24. zwraca uwagę na deltę Dunaju, w której zamieszkują unikalne gatunki fauny i flory; podkreśla ogromną potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko elementów infrastruktury, np. kanału Bystroje między Rumunią a Ukrainą;
25. wzywa Komisję do zastosowania podejścia grupy roboczej DABLAS (zajmującej się rejonami Dunaju i Morza Czarnego) w celu rozwiązania problemów związanych z ochroną środowiska, koncentrując się nie tylko na basenie rzeczonym Dunaju, ale także Dniestru i Dniepru;

Współpraca handlowa i gospodarcza

26. wskazuje na nierównomierny, aczkolwiek silny wzrost gospodarczy w całym regionie, zwraca jednak uwagę na fakt, że wzrost ten jest trwalszy w krajach eksportujących ropę i gaz; podkreśla słabość sektora prywatnego w wielu krajach położonych nad Morzem Czarnym; podkreśla znaczenie stworzenia przestrzeni możliwości gospodarczych i dobrobytu w regionie Morza Czarnego dla jego ludności i partnerów handlowych; podkreśla konieczność poprawy klimatu inwestycyjnego zarówno dla przedsiębiorstw lokalnych, jak i międzynarodowych, szczególnie poprzez nasilenie walki z korupcją i nadużyciami, oraz podkreśla potrzebę wspierania gospodarczych reform rynkowych, których celem jest zwiększenie konkurencyjności i atrakcyjności gospodarczej, stworzenie zróżnicowanej gospodarki oraz zapewnienie trwałego wzrostu, a także sprawiedliwości społecznej i spójności; popiera środki harmonizacji i dalszej liberalizacji, a także utworzenie strefy wolnego handlu zgodnie z zasadami WTO; uważa, że UE jako główny partner gospodarczy krajów czarnomorskich ma do odegrania kluczową rolę w promowaniu wyżej określonych celów i zachęcaniu do podejmowania koniecznych działań w regionie;
27. podkreśla znaczącą rolę turystyki przybrzeżnej i morskiej jako głównego katalizatora rozwoju regionu Morza Czarnego pod względem handlu i wzrostu gospodarczego; podkreśla potrzebę dalszego rozwoju infrastruktury turystycznej oraz zachęcania do zróżnicowania produktów turystycznych, chroniąc tym samym tradycyjne źródła utrzymania, lepiej wykorzystując zasoby naturalne (np. źródła geotermalne, które oferują duże możliwości biznesowe) oraz przyczyniając się do poprawy jakości życia w regionie; podkreśla, że ułatwienie formalności wizowych w regionie zachęci do większej mobilności i przyczyni się do rozwoju handlu i działalności gospodarczej; uważa, że synergia czarnomorska powinna stanowić wystarczające ramy dla promowania rozwoju turystyki w regionie Morza Czarnego;
28. odnotowuje inicjatywy międzyregionalne, takie jak projekt budowy linii kolejowej Baku-Tbilisi-Kars jest zdania, że inicjatywa ta otwiera drogę dla lepszej integracji gospodarczej i politycznej tej części świata z gospodarką europejską i międzynarodową i że przyczyni się ona do rozwoju gospodarki i handlu w regionie; podkreśla jednak, że projekt ten omija istniejącą i w pełni operacyjną linię kolejową w Armenii; zwraca się do państw południowego Kaukazu oraz do Turcji o skuteczne prowadzenie polityki regionalnej integracji gospodarczej oraz o powstrzymanie się od realizacji jakichkolwiek krótkowzrocznych i wynikających z pobudek politycznych projektów regionalnych z zakresu energetyki i transportu, które naruszałoby zasady prawidłowego rozwoju europejskiej polityki sąsiedztwa;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

Edukacja, kształcenie i badania

29. podkreśla wagę zintensyfikowania dialogu międzykulturowego i wzywa Komisję do jego dalszego propagowania;

30. podkreśla potrzebę ułatwienia kontaktów międzyludzkich poprzez promowanie współpracy w dziedzinie edukacji, kształcenia i badań w ramach istniejących i dostępnych programów unijnych (Tempus, Erasmus Mundus, siódmy program ramowy w zakresie badań); zachęca UE i kraje czarnomorskie do zacieśnienia współpracy w tych dziedzinach;

31. podkreśla znaczenie przyciągania naukowców z krajów czarnomorskich do UE poprzez uproszczenie procedur związanych z przyznawaniem pozwolenia na pracę, między innymi za pomocą systemu niebieskich kart;

Aspekty instytucjonalne i finansowe

32. opowiada się za objęciem przez państwa członkowskie UE położone w tym regionie przewodniej roli we wspieraniu ściślejszej współpracy z regionem i wewnątrz niego; uważa, że Rumunia, Bułgaria i Grecja jako państwa członkowskie UE w regionie Morza Czarnego mogą i powinny odgrywać wiodącą rolę w tym zakresie; podkreśla szczególną rolę, jaką państwa te powinny odgrywać w transferze wiedzy specjalistycznej w ramach programów Twinning, TAIEX i Sigma; jest zdania, że należy w pełni wykorzystać doświadczenia UE w promowaniu współpracy regionalnej w innych sąsiadujących regionach zagranicznych, zwłaszcza w ramach wymiaru północnego, w celu wymiany praktyk i nabytych doświadczeń;

33. podkreśla znaczenie pozycji Rosji i Turcji w regionie Morza Czarnego dla celów propagowania współpracy regionalnej; uważa, że dla udanej czarnomorskiej współpracy regionalnej istotne jest konstruktywne zaangażowanie tych państw oraz wszystkich państw leżących w tym regionie;

34. przypomina, że w regionie Morza Czarnego działa już szereg mechanizmów współpracy regionalnej; w związku z tym akcentuje potrzebę skoordynowania działań UE i krajów czarnomorskich, a także unikania powielania wysiłków; jest zdania, że wzmocnienie różnych inicjatyw i organizacji regionalnych, np. Organizacji Współpracy Gospodarczej Państw Morza Czarnego (BSEC), Forum Morza Czarnego na rzecz Partnerstwa i Dialogu, Organizacji na rzecz Demokracji i Rozwoju Gospodarczego GUAM oraz innych organizacji sektorowych, zgodnie z ich specjalistyczną wiedzą, a także zacieśnienie współpracy z nimi, być może w ramach nowej struktury, mogłoby stanowić odpowiednie ramy dla tworzenia synergii; uważa, że należy również dalej rozwijać wymiar polityczny dialogu i współpracy z regionem Morza Czarnego i współpracy w samym regionie;

35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja uzyskała ostatnio status obserwatora BSEC i zwraca uwagę na istniejące stosunki między Parlamentem Europejskim i Zgromadzeniem Parlamentarnym BSEC; za istotne uważa dalsze pogłębianie wymiaru parlamentarnego we współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentami krajów czarnomorskich;

36. podkreśla potrzebę rozwoju współpracy w regionie Morza Czarnego również na szczeblu pozarządowym; w związku z tym wzywa Komisję do poparcia utworzenia platformy organizacji pozarządowych dla Morza Czarnego z myślą o stworzeniu ram dla wymiany między społeczeństwami obywatelskimi regionu, zwiększeniu świadomości wspólnych problemów oraz przyczynieniu się do wdrożenia i monitorowania strategii politycznych UE dla tego regionu;

37. wzywa do racjonalnego wykorzystywania wspólnotowych instrumentów finansowych poprzez lepszą koordynację europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa, funduszy strukturalnych oraz funduszy przedakcesyjnych, którymi dysponuje ten region; wzywa Komisję działającą we współpracy z państwami korzystającymi z pomocy do określenia ogólnego systemu sporządzania sprawozdań przed wydaniem środków, w celu monitorowania oraz oceny stopnia, do jakiego wykorzystywanie tych środków następuje w sposób zrównoważony, efektywny oraz zgodnie z ogólnymi celami polityki UE;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

38. zatwierdza podwojenie środków finansowych udostępnionych w ramach europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa na rzecz finansowania projektów transgranicznych; wzywa do zastosowania zasad regulujących działanie funduszy strukturalnych — a w szczególności zasad partnerstwa, trwałości, skuteczności, równego traktowania i decentralizacji — również w odniesieniu do sposobu wykorzystania tych środków finansowych; wzywa Komisję, aby informowała Parlament o wdrożeniu tych funduszy i poczynionych postępach za pomocą krótkich dwuletnich sprawozdań;

39. wzywa Komisję do udostępnienia projektom typu „ludzie dla ludzi” realizowanym w zakresie współpracy transgranicznej zdecentralizowanego instrumentu finansowego, jakim jest Fundusz Małych Projektów (SPF) oraz do dołożenia szczególnych starań w celu zachęcania do korzystania z tego instrumentu;

40. podkreśla potrzebę wzmocnienia budowania zdolności zainteresowanych stron działających na poziomie lokalnym oraz regionalnym w regionie Morza Czarnego związanych z planowaniem oraz przygotowywaniem i realizacją projektów w celu zapewnienia skutecznego zarządzania wspólnotowymi instrumentami finansowymi;

*
* *

41. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządów i parlamentom wszystkich krajów czarnomorskich.

Kenia

P6_TA(2008)0018

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie Kenii

(2009/C 41 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwatorów wyborów Unii Europejskiej (EU EOM) do Kenii z dnia 1 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie Prezydencji w sprawie wysiłków mediacyjnych Unii Afrykańskiej w Kenii, wydane w imieniu Unii Europejskiej w dniu 11 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Narodów z 1981 r. oraz Afrykańską Kartę w sprawie Demokracji, Wyborów i Rządów z 2007 r.,
- uwzględniając Deklarację Unii Afrykańskiej (UA) z 2002 r. w sprawie zasad regulujących demokratyczne wybory w Afryce,
- uwzględniając Deklarację zasad międzynarodowej obserwacji wyborów oraz Kodeks postępowania międzynarodowych obserwatorów wyborów, upamiętnione przez ONZ w dniu 27 października 2005 r.;
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu), ze zmianami wprowadzonymi w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r., a w szczególności jej art. 8 i 9,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,